Publicatieblad
van de Europese Unie

NL
L-serie

2025/2654

23.12.2025

GEDELEGEERD BESLUIT (EU) 2025/2654 VAN DE COMMISSIE

van 17 september 2025

betreffende de verlenging van de vaststelling dat het solvabiliteitsstelsel dat van kracht is in Brazilië, Japan en Mexico en van toepassing is op ondernemingen met hoofdkantoor in die derde landen, voorlopig gelijkwaardig is aan dat van titel I, hoofdstuk VI, van Richtlijn 2009/138/EG van het Europees Parlement en de Raad

(Voor de EER relevante tekst)

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Richtlijn 2009/138/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009 betreffende de toegang tot en uitoefening van het verzekerings- en het herverzekeringsbedrijf (Solvabiliteit II) ([1]), en met name artikel 227, lid 6,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Bij Gedelegeerd Besluit (EU) 2015/2290 van de Commissie ([2]) en Gedelegeerd Besluit (EU) 2016/310 van de Commissie ([3]) is vastgesteld dat het solvabiliteitsstelsel dat van kracht is in Brazilië, Japan en Mexico en van toepassing is op verzekerings- en herverzekeringsondernemingen met hoofdkantoor in die derde landen, wordt geacht voorlopig gelijkwaardig te zijn aan het in titel I, hoofdstuk VI, van Richtlijn 2009/138/EG vastgelegde stelsel. Die voorlopige gelijkwaardigheid geldt vanaf 1 januari 2016 voor een periode van tien jaar. Artikel 227, lid 6, tweede alinea, van Richtlijn 2009/138/EG voorziet in de mogelijkheid om die voorlopige gelijkwaardigheid met een verdere periode van tien jaar te verlengen, mits nog steeds aan de criteria van artikel 227, lid 5, van die richtlijn wordt voldaan en de Commissie daartoe een gedelegeerde handeling vaststelt. Daarnaast moet de Europese Autoriteit voor verzekeringen en bedrijfspensioenen (Eiopa) de Commissie bijstaan bij het nemen van een dergelijk besluit.

(2) In Brazilië bepaalt Wetsbesluit nr. 73/1966 inzake verzekeringen dat verzekeraars, om al hun verplichtingen te garanderen, technische voorzieningen, speciale fondsen en voorzieningen moeten instellen in overeenstemming met de criteria die zijn vastgesteld door de Nationale Raad voor Private Verzekeringen (NRPV). Op grond van Resolutie NRPV 3162/2014 is het vereiste minimumkapitaal (VMK) het basiskapitaal of, als dat hoger is, het risicokapitaal. Het basiskapitaal is een vast bedrag dat gekoppeld is aan het type entiteit en de regio's waar zij mag opereren, alsmede het risicokapitaal, dat de som is van de kapitaalvereisten voor verzekeringstechnisch risico, kredietrisico, operationeel risico en marktrisico. Voor de meeste verzekeraars is het risicokapitaal groter dan het basiskapitaal en vormt het dus het vereiste minimumkapitaal. Resolutie NRPV 432/2021 stelt voor de berekening van het VMK de regels vast voor het gebruik van een intern model in plaats van een standaardformule. Er zijn minimumvereisten inzake corporate governance van toepassing. Verzekeraars moeten beschikken over beheersingsmaatregelen voor hun activiteiten,

([1]) PB L 335 van 17.12.2009, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/138/oj.

([2]) Gedelegeerd Besluit (EU) 2015/2290 van de Commissie van 5 juni 2015 betreffende de voorlopige gelijkwaardigheid van de solvabiliteitsstelsels die van kracht zijn in Australië, Brazilië, Canada, Mexico en de Verenigde Staten en van toepassing zijn op verzekerings- en herverzekeringsondernemingen met hoofdkantoor in die landen (PB L 323 van 9.12.2015, blz. 22, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_del/2015/2290/oj).

([3]) Gedelegeerd Besluit (EU) 2016/310 van de Commissie van 26 november 2015 betreffende de gelijkwaardigheid van de solvabiliteitsregeling voor verzekerings- en herverzekeringsondernemingen van kracht in Japan aan de regeling vastgelegd in Richtlijn 2009/138/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 58 van 4.3.2016, blz. 55). http://data.europa.eu/eli/dec_del/2016/310/oj).

informatiesystemen en naleving van de wettelijke vereisten. De Superintendência de Seguros Privados (SUSEP) is verantwoordelijk voor het toezicht op de Braziliaanse verzekeringssector. SUSEP opereert onder het Ministerie van Financiën als uitvoerend orgaan van de regelgeving die door NRPV is vastgesteld. De raad van bestuur ervan is, binnen zijn bevoegdheidsgebied, onafhankelijk bevoegd voor het vaststellen van het algemene beleid van SUSEP voor regelgeving en naleving van de resoluties van NRPV. Verzekeraars moeten maandelijks gegevens over kapitaal, activa, verplichtingen, opbrengsten en uitgaven, alsook per kwartaal informatie over activiteiten, de balans en een winst- en verliesrekening bij SUSEP indienen. Verzekeraars moeten ook hun jaarrekening publiceren, die kwantitatieve en kwalitatieve informatie bevat. SUSEP kan overeenkomsten sluiten en informatie uitwisselen met buitenlandse toezichthouders en is partij bij het IAIS MMoU sinds 2014. Informatie mag alleen voor toezichtdoeleinden binnen het toepassingsgebied van de toezichttaken van SUSEP worden gebruikt. Voorts mag van een andere autoriteit verkregen informatie alleen ten behoeve van dat verzoek worden gebruikt. Het personeel en voormalig personeel van SUSEP is wettelijk gebonden aan vertrouwelijke behandeling.

(3) In Mexico is de handeling tot vaststelling van een herzien prudentieel verzekeringskader, Ley de Instituciones de Seguros y de Fianzas (LISF), op 4 april 2015 in werking getreden. Op grond van de LISF is het solvabiliteitskapitaalvereiste (SKV) van toepassing met betrekking tot verzekeringstechnische, financiële en tegenpartijrisico's. Ten minste eenmaal per jaar vindt een stresstest plaats (dynamische solvabiliteitstest). Onder het Mexicaanse stelsel mag voor de berekening van het SKV hetzij een standaardformule hetzij een intern model worden gebruikt. De Comisión Nacional de Seguros y Fianzas (CNSF) is verantwoordelijk voor het toezicht op de levens- en schadeverzekeraars in Mexico. Zij heeft een onafhankelijke bevoegdheid om een vergunning te verlenen aan of de vergunning in te trekken van verzekeringsondernemingen. Verzekeraars moeten ten minste op kwartaalbasis aan de CNSF gegevens rapporteren over hun organisatie, activiteiten, financiële verslaggeving en verantwoording, investeringen en kapitaal. Zij moeten ook hun doelstellingen, beleid en praktijken op het gebied van risicobehoud, -overdracht of limitering bekendmaken en zij moeten kwalitatieve en kwantitatieve informatie publiceren over hun activiteiten, technische en financiële situatie en risico's. De CNSF kan samenwerken en informatie uitwisselen met buitenlandse toezichthouders indien er een overeenkomst inzake informatie-uitwisseling bestaat. Een aantal van dergelijke overeenkomsten is van kracht en de CNSF is partij bij het IAIS MMoU sinds 2010. Indien tussen CNSF en een buitenlandse toezichthouder een overeenkomst tot uitwisseling van informatie bestaat, moet CNSF aan de buitenlandse toezichthouder vooraf toestemming vragen alvorens de informatie openbaar te maken, die deze verstrekt heeft. Het personeel en voormalig personeel van CNSF mag geen vertrouwelijke informatie bekendmaken. De vereisten inzake het beroepsgeheim zijn vastgesteld in het nationale recht en elke schending van het beroepsgeheim leidt tot sancties.

(4) Het Japanse solvabiliteitsstelsel is vastgelegd in de Insurance Business Act en Insurance Business Ordinance. Japan beschikt over een onafhankelijke verzekeringstoezichthouder met de nodige bevoegdheden en middelen om zijn taken uit te voeren, het Japanse agentschap voor financiële diensten (JFSA). Het JFSA heeft gewerkt aan de invoering van het nieuwe solvabiliteitsstelsel op basis van de op economische waarde gebaseerde solvabiliteitsratio (ESR), waarbij de solvabiliteitsberekening op basis van de nieuwe regeling daadwerkelijk van start gaat in het boekjaar dat eindigt op 31 maart 2026. Verzekeraars en herverzekeraars moeten uitgebreid rapportagemateriaal indienen bij het JFSA, en het JFSA heeft ruime bevoegdheden om verzekeraars en herverzekeraars in moeilijkheden te herstructureren of te liquideren. Voor zowel levens- als schadeverzekeringsondernemingen kunnen drie verschillende drempels tot een optreden van de toezichthouder leiden. Deze drempels, die als verschillende "solvabiliteitsmargeratio's" zijn gedefinieerd, worden uitgedrukt als de verhouding tussen het dubbel van het eigen vermogen en een kapitaalvereiste dat het "totale risico" wordt genoemd. De maatstaf "totale risico" bestrijkt verzekeringstechnische risico's, rente- en marktrisico's, operationeel risico en rampenrisico. Voor rampen- en minimumgarantierisico's worden interne modellen geaccepteerd. Het JFSA heeft de bevoegdheid bepaalde corrigerende maatregelen op te leggen ook al is de hoogste drempel voor een optreden van de toezichthouder niet overschreden, onder meer door van verzekeraars te verlangen dat zij maatregelen nemen om hun winstgevendheid, kredietrisico, stabiliteitsrisico of liquiditeitsrisico te verbeteren. Wanneer de solvabiliteitsmargeratio lager is dan 0 %, kan het JFSA de gehele of gedeeltelijke opschorting van de bedrijfsactiviteiten bevelen. Het JFSA is partij bij het IAIS MMoU sinds juni 2011. Op 30 januari 2023 ondertekende de Eiopa een samenwerkingskader met het JFSA inzake samenwerking op het gebied van verzekeringstoezicht. Voor het JFSA-personeel gelden strenge vereisten inzake het beroepsgeheim. De regels en praktijken van het JFSA bieden afdoende bescherming voor de vertrouwelijke informatie afkomstig van buitenlandse toezichthouders. Alle huidige of voormalige JFSA-personeelsleden moeten de vertrouwelijkheid bewaren van alle informatie die zij bij de uitoefening van hun taken ontvangen. Openbaarmaking zonder machtiging kan resulteren in tuchtmaatregelen, strafrechtelijke onderzoeken en strafrechtelijke vervolging. Van buitenlandse toezichthouders ontvangen informatie die als vertrouwelijk is aangemerkt, wordt dienovereenkomstig behandeld en alleen gebruikt voor de met de buitenlandse toezichthouder overeengekomen doeleinden.

(5) Op basis van de bijstand van de Eiopa en in het licht van de in Brazilië, Japan en Mexico geldende solvabiliteitsvereisten is het duidelijk dat de solvabiliteitsstelsels die van kracht zijn in Brazilië, Japan en Mexico en van toepassing is op ondernemingen met hoofdkantoor in die derde landen, nog steeds voldoen aan de criteria van artikel 227, lid 5, van Richtlijn 2009/138/EG. Het is dan ook passend de vaststelling in Gedelegeerd Besluit (EU) 2015/2290 en in Gedelegeerd Besluit (EU) 2016/310 dat die solvabiliteitsstelsels voorlopig gelijkwaardig zijn aan dat van titel I, hoofdstuk VI, van Richtlijn 2009/138/EG, te verlengen. De Commissie kan echter te allen tijde een specifieke toetsing uitvoeren wanneer relevante ontwikkelingen, waaronder internationale, het noodzakelijk maken de bij dit besluit vastgestelde gelijkwaardigheid opnieuw te beoordelen. Dergelijke regelmatige of specifieke toetsingen kunnen leiden tot wijziging of intrekking van dit besluit. De Commissie moet derhalve, met bijstand van de Eiopa, de ontwikkeling van de solvabiliteitsstelsels die van kracht zijn in Brazilië, Japan en Mexico, en de inachtneming van de voorwaarden op grond waarvan dit besluit is vastgesteld, blijven monitoren,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

De solvabiliteitsstelsels die van kracht zijn in Brazilië, Japan en Mexico, en van toepassing zijn op verzekerings- en herverzekeringsondernemingen met hoofdkantoor in deze derde landen, blijven beschouwd worden als voorlopig gelijkwaardig aan het in titel I, hoofdstuk VI, van Richtlijn 2009/138/EG vastgelegde stelsel.

Artikel 2

De voorlopige gelijkwaardigheid wordt verlengd van 1 januari 2026 tot en met 31 december 2035.

Artikel 3

Dit besluit treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Gedaan te Brussel, 17 september 2025.

Voor de Commissie
De voorzitter
Ursula VON DER LEYEN